

MORNING AFTER

Een eenakter

door

CHRISTIAAN BOSMAN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MORNING AFTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTIAAN BOSMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/12021/0220/021

ISBN 9789038516141

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bvba

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van

gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(2 heren)

RENATO, Een oudere man, iets over de vijftig.

EWAN, jonge kerel van rond de dertig.

DECOR

Zwarte doeken of panelen rond een knus bed. Aan elke kant een nachtkastje, met schuiven. En naast de nachtkastjes telkens een stoel met slordig wat kleren over. Er liggen ook kleren op de vloer. In de fond, aan één kant van het bed (die kant waar Ewan geslapen heeft en zal uit bed komen) een witte buis die een deuropening voorstelt, maar ook echt de mogelijkheid biedt om onmiddellijk achter het doek te verdwijnen en onzichtbaar te worden.

ACHTERGRONDEN

RENATO is hopeloos verliefd op Ewan. Uit hun verhalen blijkt dat ze elkaar al langer kennen en Ewan heeft altijd de boot afgehouden. Nu is er toch een gemeenschappelijke week geweest die eindigde in een geweldige nacht. Nu is het de morning after. Renato leeft en denkt volgens zijn leeftijd, alleen zijn potentie en drift lijkt veel jonger te zijn. De wijsheden die hij verkondigt, zijn misschien leeftijdsgebonden, maar vloeien ook voort uit zijn verleden. Die wijsheden zijn soms doorleefd, maar vaak ook erg cynisch. Hij lijkt eigenlijk ook maar op twee dingen uit: Ewan op tijd het huis uit voor zijn job en toch nog een nummertje om de nacht definitief af te sluiten.

EWAN leeft ook in die mentaliteit en wil zich misschien niet binden. Voelt eigenlijk niet veel voor Renato, maar de zak was vol en er was niemand anders dus kon dit avontuur er wel bij. Van losbollige vraag of Renato van hem houdt, raakt hij langzaam in de ban van diens woorden en ervaart hij dat hij eenzaam is ondanks al zijn avonturen. Hij wordt ook echt bang

van en voor zijn eigen eenzaamheid. Van die avonturen dacht hij dat ze uniek waren, alleen hij had ze. Maar de replieken van Renato leren hem twee dingen: zijn avonturen zijn niet zo bijzonder en al dacht hij in het middelpunt van de belangstelling te staan, eigenlijk is hij eenzaam. En als tweede les: zijn geheime avonturen zijn niet zo geheim als hij dacht. En dat wekt opnieuw de angst. Zijn vraag evolueert nu nog sneller: uiteindelijk wordt de vraag een smeekbede: van “hou je van mij” naar “je houdt toch van mij”. Maar de antwoorden van Renato zijn verwarrend. De toeschouwer begrijpt dat het steeds bevestigingen zijn en een “echt en indringend ik-hou–van-jou”. Het laatste antwoord, de streling, vertolkt dit bijna dramatisch. Maar dan haalt de nuchterheid bij Ewan het weer in zijn laatste repliek.

(Wanneer het licht aangaat (doek opengaat), zien we een bed. Aan beide zijden een nachtkastje, kleren overal over de grond. Mannenkleren. Naast elk nachtkastje staat een stoel waarop, vooral aan de kant van Renato (de oudere speler) nog veel en in wanordelijke staat kleren hangen. Op het nachtkastje CC ligt ook in een opvallende kleur een slip, half over de rand. In het bed liggen duidelijk twee figuren. Op het nachtkastje CC gaat een wekker over.)

RENATO: Jouw kant!

EWAN: *(grommelt wat)* mmm.

RENATO: *(iets sterker)* jouw kant!

EWAN: *(knorrig)* Weet ik wel.

RENATO: Doe er dan niets aan.

EWAN: Ja, zeg, zagevent *(duwt moeizaam de wekker af)*.

RENATO: Je bent ook gezellig als je wakker wordt, jij...

EWAN: Ik ben moe...

RENATO: Om hoe laat moet jij eigenlijk werken?

EWAN: Ik ben moe en jij weet goed genoeg hoe dat nu zou komen. Ik ben altijd moe als ik zo goed en zo veel ge...

RENATO: Werken?! Hoe laat?

EWAN: De eerste bus vertrekt over anderhalf uur, ik bedoel: dan moet hij de stelplaats buiten rijden, tenminste... als ik aan het stuur zit.

RENATO: Jij "moet" aan het stuur zitten.

EWAN: Misschien.

RENATO: Je gaat al die geile mannen toch niet teleurstellen?

EWAN: Heb ik jou teleurgesteld?

(Even een stilte.)

RENATO: Daar antwoord ik zelfs niet op.

EWAN: *(slaperig)* Zie je wel! *(iets helderder plots)* Maar... *(half recht en ondeugend)* Ik heb je niet teleurgesteld vannacht.

RENATO: Vannacht was vannacht, nu is je wekker afgelopen, dus...

EWAN: *(laat zich weer neervallen)* "Mijn" wekker.

RENATO: Goed dan, “de” wekker.

EWAN: Tijd om te soezen.

RENATO: Op, uit bed, douchen en...

EWAN: *(nu plots klaar wakker)* en nog even seksen... *(gewriemel onder de deken, maar het lukt niet)*

RENATO: Ben je gek?

EWAN: Gek op jou...

RENATO: Je komt te laat.

(Ewan rolt terug op zijn kant van het bed.)

EWAN: *(beetje verveeld)* Te laat, te vroeg, *(ondeugend)* als ik maar kom.... *(weer enthousiast en stevig verliefd)* Maar dan liefst met jou. *(opnieuw poging tot gewriemel)*

RENATO: *(weert af en antwoordt heel koel)* Charmeur.

EWAN: Ik meen het. *(nieuw poging tot gewriemel, maar Renato weert nu echt af)*

RENATO: Ik vraag me af wat een jong veulen als jij bij een ouwe zak als ik komt zoeken.

EWAN: Dat is jouw enige fout.

RENATO: Wat? Dat ik mijn leeftijd tegen heb?

EWAN: Neen. Trouwens *(ondeugend)* dat voelde ik niet vannacht.

RENATO: Wat dan?

EWAN: Je vraagt je te veel af.

(Ewan verdwijnt nu echt onder de deken. Er ontstaat nu een echt gewriemel en aan de bewegingen te zien glijdt Ewan naar gevaarlijke plaatsen bij Renato.)

RENATO: *(even tegenwerken)* Stop!

(Ewan werpt de deken half weg, alleen hij zichtbaar, alleen het bovenlijf, dus ook niet volledig.)

EWAN: *(ontgoocheld en tegelijk toch ondeugend en uitdagend)* Dat heb je deze nacht nooit gezegd...

RENATO: Het is geen nacht meer.

EWAN: *(bijna zeker dat dit het argument gaat zijn om een nieuwe stoeipartij te kunnen uitlokken)* Ook deze ochtend om 5 uur...

RENATO: Je, *(houdt even in)* sorry, “de” wekker liep af...

EWAN: En ik moet dus weg.

RENATO: *(streng)* Ja! *(minder streng)* Neen. *(lief)* Jij moet nooit weg. *(bijna smekend)* Ik zou zelfs zeggen “nooit meer” weg.

EWAN: Jij kunt nogal een stukske zeveren, weet je dat.

RENATO: Zeveren? Ik?

EWAN: Ja, zo echt van dat ouwemannen gezeik waarmee die oude zakken je hele leven in bescherming menen te moeten nemen.

RENATO: Niet netjes van jou.

EWAN: Netjes? Weet je wat netjes is?

RENATO: En nu de genadeslag... Kom, haal maar boven je smerigste laagste toonaard en woordenschat.

EWAN: *(koel)* Ik die ga douchen. *(Hij strekt zijn arm uit het bed, naar het nachtkastje aan zijn kant. Hij tast in het wilde weg. Door zijn getast valt een kledingstuk van het nachtkastje op de grond.)* Verrekt.

RENATO: *(opnieuw half slaperig)* Wat nu weer?

EWAN: Mijn slip is gevallen.

RENATO: *(vermoeid)* Raap hem dan op. *(komt half recht zitten en kijkt betuttelend naar Ewan)* Daarbij: twee dagen na elkaar?

EWAN: Dat bedoelde ik dus met ouwemannen gezeik.

RENATO: Dat bedoel ik dus met niet netjes. Dat is vuil...

EWAN: Ik moet nog douchen.

RENATO: *(weer half spottend)* Na al dat klef gedoe van deze nacht zal dat wel nodig zijn.

EWAN: Jij ook !

RENATO: Ik heb nog tijd.

EWAN: Dat zeg je altijd.

RENATO: Ik neem mijn badjas en maak je een ontbijt.

EWAN: Zoals gisteren.

RENATO: Ik ben er gisteren speciaal voor opgestaan, terwijl meneer nog lag te dromen van... Hoe heette die kerel weer, je zegde luidop zijn naam.

EWAN: Goran.

RENATO: Je hebt nog altijd niet uitgelegd wie die Goran is.

EWAN: De hond van mijn zus. Berucht in heel de wijk voor zijn ontsnappingstalent.

RENATO: *(klinkt ontgoocheld)* Goran! Wat een naam voor een hond.

EWAN: Mijn zus is een hevige fan van de componist Goran Bregovic. En bedankt voor je ontbijt gisteren: verbrande toast met paté over datum, met een kleurtje...

RENATO: Een mooi kleurtje! *(even pauze)* Maar niet meer te vreten.

(Ewan komt uit bed, met de rug naar het publiek, neemt de gevallen slip op en gaat weg van de scène (zonder iets te laten zien)).

EWAN: Ik ga douchen.

RENATO: Je kent de weg.

(Vanuit het bed morrelt hij aan het nachtkastje, haalt uit een schuif een nieuwe slip en trekt die aan onder de deken. Ondertussen horen we water stromen als in een douche.)

EWAN: *(Vanuit de douche - achter de scène - en heel geamuseerd)* Dat is ook niet netjes.

RENATO: Waarover heb je het nu? Loopt de douche niet door?

EWAN: Douche perfect! Maar een nieuwe slip, zonder douche? Proper vuil, ja!

RENATO: Moei je niet. Als jij weg bent, heb ik nog al de tijd om te douchen.

EWAN: Als ik weg ben... Dat zal wel.

RENATO: Wat wil dat nu weer zeggen.

EWAN: *(ondeugend)* Dan heb jij al de tijd.

RENATO: Wat betekent dat toontje nu weer?

EWAN: Ik vraag me af wie er dan komt, als ik weg ben.

RENATO: Niemand. Hoe kom je er bij?

EWAN: Is hij jong, even jong als ik, nog jonger?

RENATO: Je bent jaloers. Maar ik verzeker je...

EWAN: Is hij knap, slank, nog slanker dan ik?

RENATO: Ik heb niet de gewoonte van...

EWAN: Bruin, gebruind, bleek, rood?

RENATO: *(beetje boos en toch ondeugend)* Neen, blauw ! ...

EWAN: *(even uit zijn lood geslagen)* Wat is dat nu weer?

RENATO: Blauw van kou omdat ik hem niet verwen!

EWAN: Ik geloof je niet.

RENATO: Toch wel, die ziet blauw...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze